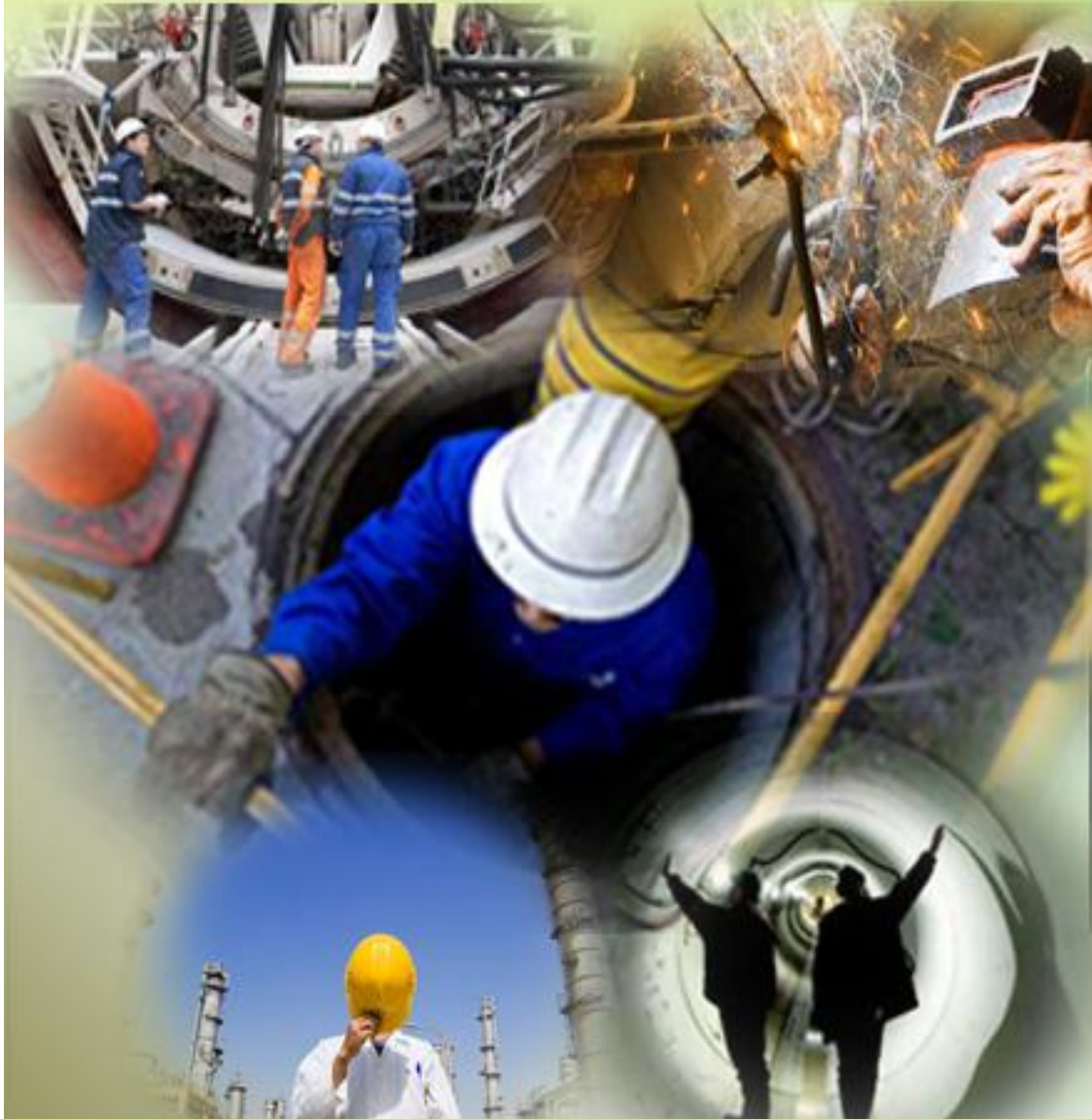

شرکت فاضلاب تهران

پیام ایمنی ، بهداشت و محیط زیست

شماره ۵ - آذر ۱۳۹۱

تهیه کننده : بخش ایمنی، بهداشت و محیط زیست

خبر - تشکیل جلسات توجیهی HSE تمامی پیمانکاران فعال

با توجه به اهمیت رعایت اصول اجرایی HSE در کارگاه های عملیاتی پیمانکاران زیرمجموعه شرکت فاضلاب تهران و نظر به جاری سازی سیستم ارزیابی HSE پیمانکاران در آینده نزدیک در زمان برگزاری مناقصه و اجرای پروژه ، از این پس قبل از شروع پروژه ها جلسه توجیهی HSE برای پیمانکاران مربوطه تشکیل می گردد و در مورد پروژه های در حال اجرا در طول آبان ماه با تدوین و اعلام برنامه زمانبندی، جلسات توجیهی HSE برای تمام پیمانکاران فعال برگزار گردید. موارد مشروحه در جلسات بشرح زیر می باشد:

- اهمیت و دلیل ابلاغ فط مشء توسط مدیریت ارشد و لزوم آگاهی و تبصیت از آن توسط کلیه عوامل زیر مجموعه شرکت فاضلاب تهران
- لزوم تدوین و اجرای برنامه ایمنی ، بهداشت و محیط زیست (HSE-PLAN) در پروژه ها توسط پیمانکاران و شرح موارد مهم آن
- لزوم آگاهی و اجرای تمامی آکین نامه های کشوری و بفشنامه ها و دستورالعمل های ابلاغی از شرکت فاضلاب تهران
- اهمیت گزارش رویدادها به دفتر HSE و تجزیه و تحلیل آنها
- اهمیت فرهنگ سازی از دیدگاه HSE جهت ارتقاء و بهبود سطح ایمنی و بهداشت کارکنان ستادی و اجرایی در تمامی عوامل زیرمجموعه شرکت فاضلاب تهران

مخاطب متن : مدیران ، بخش های آموزش ، مسئولین HSE کارفرما و مشاور و پیمانکار

همانطور که همه ما میدانیم ، حوادث ناشی از کار یکی از مهمترین مشکلات در صنایع هستند. تحقیقات بر حوادث شغلی ، تأثیرات منفی این رویدادها بر قربانی ها ، خانواده ها ، همکاران و در کل بر جامعه دارد، را تأیید می کند.

پیشگیری از حوادث و بیماری های ناشی از کار باید یک کلید مهم برای هر کسی در کار باشد. بعنوان متخصصین، ما باید دانش و فرهنگ خودمان را به سطح دیگران برسانیم، که اغلب از طریق رفتارمان باید اصلاح شود، و گام اولیه آن از طریق آموزش کلاسیک و رسمی مهیا میگردد . دریافت اطلاعات و آموزش ایمنی و بهداشتی میتواند از طریق های زیر به ما کمک کنند:

- اطمینان از اینکه کارکنان ما صدمه ندیده اند یا با کاری که انجام می دهند بیمار نشده اند.
- توسعه فرهنگ ایمنی و بهداشت مثبت ، در حالیکه کار ایمن و بهداشتی ماهیت دوم هر شخصی شود.
- دریافت آنکه چطور ما می توانیم مدیریت ایمنی و بهداشت بهتری داشته باشیم ، البته از طریق جمع آوری بازخور و تشویق مباحثه های ریسک های شغلی میان کارکنان.
- دانستن وظایف قانونی مان که باید از ایمنی و بهداشت کارکنان مان حفاظت کنیم.

در حالی که شک نداریم هدف اولیه آموزش بهبود ایمنی و بهداشت در محیط کار است، اما اندازه گیری خروجی تأثیر این آموزش کار بسیار دشواری است. البته ، می توان نرخ حوادث و صدمات را بعنوان یک شاخص اندازه گیری در بهبود شرایط محیط کار تلقی کرد، زیرا کوشش برای ارتقاء سطح ایمنی منتج به کاهش تعداد گزارشات حوادث نیز می گردد.

«هدف آموزش ایمنی باید بهبود سطح آگاهی ایمنی کارکنان باشد و به آنها نشان دهد که چطور رفتار ایمن قابل قبولی داشته باشند.»

چرا افراد آموزش نمی بینند؟

اغلب دلایل اینکه از آموزش اجتناب می کنند شامل موارد زیر است:

- پیمانکاران مدت کوتاهی در حال فعالیت در پروژه خود هستند و توجهی در صرف پول زیاد برای آموزش های طولانی مدت نمی بینند.
- کارگران آموزش دیده ممکن است بدلیل پیدا کردن شغلی با درآمد بالاتر، شغل فعلی خود را ترک کنند. این افراد ممکن است جذب شرکت پیمانکار دیگری شوند که پول را برای آموزش صرف نمی کند و در عوض پیشنهاد درآمد بالاتری به افراد می دهد.

آموزش چیست؟

آموزش به معنی کمک به فرد است که یاد بگیرند چطور کاری را انجام دهند، یا بطور ساده می توان گفت که به افراد اطلاعات می دهد. آموزش فقط به معنی دوره های کلاسی رسمی نمی باشد. آموزش کمک می کند افراد مهارت و آگاهی کسب کنند، و در جنبه های ایمنی و بهداشت کارشان صلاحیت پیدا کنند. عموماً دو نوع آموزش ایمنی وجود دارد:

- (۱) آموزش تخصصی ایمنی در مشاغل ، که هدف آن بیشتر آموزش اموری است که با توجه به ماهیت خاص آن شغل مورد نیاز است. معمولاً این گونه مشاغل شامل وظایف سرپرستان است ، کسانی که تماس مستقیمی با فعالیت های مختلف و ویژه دارند و موظف به اجرای روزانه دستورالعمل های ایمنی در وظایف ، ماشین ها ، ابزار آلات و فرآیند ها هستند، می باشد.
- (۲) آموزش برنامه ریزی شده ، مانند آموزش ایمنی عملی ، آموزش مدیریت ، آموزش مهارت ها یا بازیابی مهارت ها، که توسط سازمان برنامه ریزی می گردند و بستگی به مدیریت ریسک طبق خط مشی و نیازهای سازمانی و قانونی دارد.

قبل از اینکه کارکنان بتوانند ایمن کار کنند، آنها باید با دستورالعمل های ایمنی در وظایفشان آگاه شوند. هدف آموزش ایمنی باید ارتقاء آگاهی ایمنی کارکنان باشد و به آنها نشان دهد چطور رفتار ایمنی قابل قبولی از خود بروز دهند.

چه کسی نیاز به آموزش های ایمنی و بهداشتی دارد؟

هر کسی که برای شما کار میکند، نیاز دارد بدانند چگونه ایمن و بدون ریسکهای بهداشتی کار کند. آنها نیاز دارند در مورد فطمشه، ایمنی و بهداشت سازمان، هماهنگی ها و مراتب اجرایی آن و نقش خود در اجرای آن را بدانند و نیز باید بدانند ممکن است چگونه باعث ایجاد افتلال و نگرانی های ایمنی و بهداشتی در سازمان شوند تا از آنها پرهیز کنند.

سازمان باید:

- میزان ظرفیت، آموزش، آگاهی و تجربه کارکنانش را در نظر بگیرد.
- اطمینان حاصل کند حجم کار از میزان توانایی کار کردن بدون حادثه در سازمان متجاوز نشود.

برخی کارکنان ممکن است نیاز به آموزش ویژه داشته باشند، مانند:

- کارکنان تازه استخدام شده نیاز به آموزش پایه در مورد نحوه ایمن کار کردن، حتی شامل کمکهای اولیه، اطفاء حریق و واکنش در شرایط اضطراری میباشد.
- افرادی که شغلشان تغییر میکند یا مسئولیتی مازاد به آنها محول شده است نیاز دارند مفاهیم ایمنی و بهداشتی جدید را یاد بگیرند.
- افراد جوان بیشتر در معرض ریسک وقوع حوادث هستند و شما باید توجه ویژه‌ای به نیازهایشان کنید و آموزش های لازم را برایشان برقرار کنید و البته این نکته مهم است که کارکنان جدید، بی تجربه یا جوان نیاز به نظارت قوی تری دارند.
- مهارت برخی از افراد نیاز به بروز شدن از طریق آموزش های بازیابی دارند.

ارزیابی ریسک در سازمان شما باید هر گونه نیاز آموزش ویژه را شناسایی کند و البته این نیازها در سازمان مختلف متفاوت از یکدیگر می باشد.

چطور باید آموزش اجراء گردد؟

در ابتدا، سازمان بایستی تعهد خود را به کارکنان آموزشگر نشان دهد طوری که کارکنان آموزش را مهم بدانند.

«آموزش مؤثر و کارآمد بایستی شامل آموزش مهارت های کاری لازم به کارکنان برای اجرای وظایفشان باشد و همچنین اطمینان حاصل کند که مهارت آن شغل به روش ایمنی و بهداشتی انتقال یافته است.»

آموزش پنج گام دارد:

گام اول – بررسی کنید سازمان شما چه آموزش هایی نیاز دارد.

- مهارت‌ها و دانش های لازم برای افراد جهت انجام شغلشان به روش ایمن و بهداشتی را شناسایی کنید.
- سپس آن را با مهارت‌ها و دانش فعلی افراد مقایسه کنید تا کمبودها را بشناسید.
- تجربه خودتان از صدمات، شبه‌حوادث یا موارد بیماری‌های شغلی را مرور کنید.
- به ارزیابی ریسک خود نگاه کنید تا ببینید در چه مواردی اطلاعات و یا آموزش بعنوان فاکتورهای کنترل ریسک‌ها شناخته شده‌اند.
- با کارکنان یا نمایندگان آنها در مورد نقطه نظراتشان مشورت کنید.
- آموزش های هشداردهنده مورد نیاز برای مدیران و سرپرستان را در نظر بگیرید:
 - چطور شما ایمنی و بهداشت را مدیریت کنید.
 - چه کسی مسئول چه چیزی است.
 - هزینه ناشی از اشتباهات چه‌ها هستند.
 - چطور مخاطرات را بشناسند و ریسک‌ها را ارزیابی کنید.
 - مخاطرات مواجه شده و اقدامات کنترلی آنها چه هستند.

گام دوم – اولویت بندی آموزشی خود را انجام دهید.

- آیا از دیدگاه قانون شما باید آموزش خاصی ، مانند آموزش کمک های اولیه انجام دهید؟
- اولویت های بالاتر می توانند شامل آنهایی باشند که فقدان اطلاعات و یا آموزش آن باعث صدمات جدی شوند و آنهایی که به سود و منفعت تعداد زیادی از کارکنان می‌باشد.
- با کارکنان یا نمایندگان در مورد نقطه نظراتشان مشورت کنید.
- آموزش برای کارکنان تازه استخدام شده و آنهایی که شغلشان را تغییر دادند یا مسئولیت مازدی بعهده گرفته اند همیشه یک تقدم است.

گام سوم – روش ها و منابع آموزشی خود را انتخاب کنید.

فراموش نکنید که در این زمینه مدرسین خارجی می توانند کمک‌تان کنند.

❖ روش های خودتان را انتخاب کنید ، برای مثال:

- دادن اطلاعات یا آموزش دستوراتالعملی
- تعلیم اجرایی یا آموزش شغلی
- آموزش در کلاس
- سیستم یادگیری باز و از راه دور
- آموزش گروهی یا انفرادی
- سیستم یادگیری تعاملی یا بر مبنای کامپیوتر

❖ فکر کنید چه کسی می تواند در تهیه مطالب ، تجهیزات یا دوره های آموزشی به شما کمک کند .

شما می توانید موارد زیر را امتحان کنید، برای مثال:

- انجمن های تجاری متخصص
- مؤسسه های آموزشی
- سازمان های آموزشی خصوصی
- مشاوران مستقل ایمنی و بهداشتی
- افراد کارفرما
- افراد توانا در اعطای صلاحیت

کام چهارم – آموزش را اجراء نمایید.

سعی داشته باشید اطمینان حاصل کنید از این که آموزش تان شامل استفاده از تکنیک های مرسوم توانمندسازی باورها و ادراک ها طبق فرهنگ بومی شما و توانمندسازی فرهنگ ایمنی برای غنی شدن با استفاده از تمرینات ملی خود را داشته باشد.

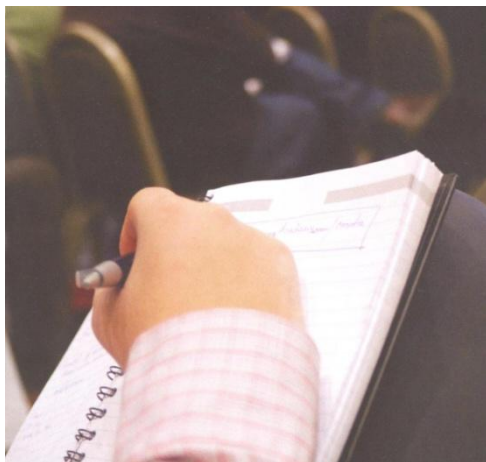
- مطمئن شوید فهم اطلاعات راحت باشد و سعی کنید روش های آموزشی مختلفی را برای رساندن پیامتان استفاده کنید.
- مطمئن شوید که آموزگار وقت کافی داشته باشد تا مطالب ، منابع و ایجاد صلاحیت را با اهمیت ویژه ی برای افراد انجام دهند.

کام پنجم – بررسی کنید که آموزش اثربخش بوده باشد.

- آیا کارکنان شما فهمیده اند که شما از آنها چه می خواهید؟
- آیا آنها الآن دانش و مهارت های لازم کار ایمن و بدون ریسک بهداشتی را دارند؟

- آیا واقعاً آنها طبق آموزش دیده شده کار می کنند؟
- هیچ بهبودی در عملیات ایمنی و بهداشتی سازمان شما اتفاق افتاده است؟
- آیا شما از مدیران اجرایی (صف) و افرادی که آموزش دیده اند بازخوردی دریافت کرده اید؟
- آیا اطلاعات و یا آموزش بیشتری مورد نیاز است؟
- آیا مناسب ترین روش آموزش استفاده شده بود؟
- چه بهبوده ای می توان ایجاد کرد؟
- آیا تغییری در رفتار و عمل ایجاد شده است؟
- این نکته مهم است که گزارشات آموزش را ثبت کنید.
- ما بایستی گزارشات ثبت شده آموزش را کنترل کنید تا آموزش های بازیابی مورد نیاز در زمان مناسب خود انجام شود.

«شما بایستی استفاده از خلاقیت و ابتکار در تکنیک های آموزشی را در ذهن خود داشته باشید تا به آموزشگیرنده ها کمک کند از توانایی و ابتکار خود استفاده کنند و ایده های جدید ایجاد کنند.»

حریم خطوط انتقال و توزیع برق هوایی

مخاطب متن : عموم

آیا تا بحال هنگام خرید و ساخت منزل مسکونی خود به رعایت حریم برق توجه نموده اید؟ آیا به رعایت حریم برق شبکه هوایی فشار قوی با ساختمان مسکونی خود دقت کرده اید؟

برای جلوگیری از خطر برق گرفتگی و کاهش اثرات زیان آور میدان های الکترومغناطیسی ناشی از خطوط انتقال نیرو و توزیع نیروی برق چه در محیط صنعتی و چه در مناطق مسکونی، بایستی مقررات مربوط به حریم های حفاظتی رعایت گردد.

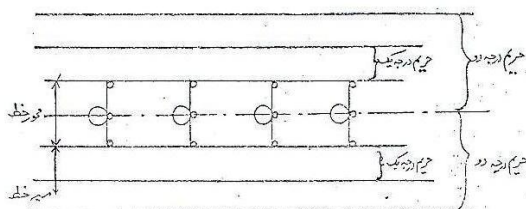
طبق قانون سازمان برق ایران و تصویب نامه هیئت وزیران در سال ۱۳۴۷ حریم خطوط انتقال برق عبارتند از:

حریم درجه ۱: دو نوار در طرفین مسیر خط و متصل به آن که عرض هر کدام را حریم درجه یک نامند.

حریم درجه ۲: دو نوار در طرفین حریم درجه ۱ و متصل به آن که فاصله افقی حد خارجی آن از محور خط را حریم درجه ۲ می نامند.

محور خط: خط فرضی واصل بین مراکز پایه های خط انتقال انرژی را محور خط می نامند.

مسیر خط: نواری روی زمین و به موازات محور خط که حد خارجی دو طرف آن تصویر هادی های جانبی خط روی زمین می باشد.

در مسیر خط و حریم درجه یک اقدام به هر گونه عملیات ساختمانی و ایجاد تأسیسات مسکونی و دامداری یا باغ ، درختکاری و انبارداری تا هر ارتفاع ممنوع می باشد. و فقط زراعت فصلی و سطحی و حفر چاه و قنات و راهسازی و شبکه آبیاری مشروط بر اینکه سبب ایجاد خسارات برای تأسیسات خطوط انتقال نگردد و اصول حفاظتی بمنظور جلوگیری از بروز خطرات جانی و مالی رعایت شده و در مورد حفر چاه و قنات راه سازی قبلاً از مسئولین عملیاتی خطوط نیروی برق مجوز گرفته باشند (ولی در هر صورت ایجاد شبکه آبیاری و حفر چاه و قنات و راه سازی در اطراف پایه های خط نباید در فاصله ای کمتر از ۳ متر از پی پایه ها انجام گیرد). در حریم درجه ۲ فقط ایجاد تأسیسات ساختمانی اعم از مسکونی و صنعتی و مخازن سوخت تا هر ارتفاع ممنوع می باشد.

تصاویر حریم های خطوط انتقال نیرو و توزیع نیروی برق (فاصله ها بر حسب متر می باشند)

